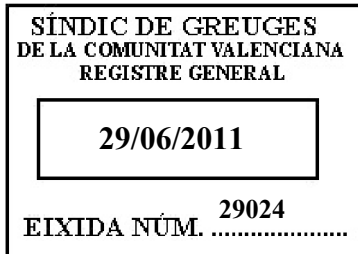

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Ajuntament de Cullera
Sr. Alcalde-President
Pl. de la Mare de Déu, 5
CULLERA - 46400 (València)

=====
Ref. queixa núm. 106236
=====

Assumpte: dret a elegir la llengua.

Senyor,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel Sr. (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment esposava dues qüestions:

Que amb data 18 de novembre de 2009, l'Ajuntament de Cullera li va notificar la imposició d'una multa de trànsit, i que amb data 3 de desembre de 2009 va formular al·legacions i va interessar la pràctica de determinats mitjans de prova.

Que el seu escrit d'al·legacions va ser presentat en valencià, mentre que l'Ajuntament no va tramitar en esta llengua l'expedient sancionador i, en conseqüència, denunciava una vulneració dels seus drets lingüístics (*"ja que amb data 27 de març del 2010 va rebre la resolució de l'expedient en castellà"*).

L'ajuntament de Cullera, en tràmit d'informe, va remetre la resolució emesa en l'expedient sancionador en què desestimava les al·legacions formulades per l'interessat, i va declarar ferma la sanció de 60 euros pel butlletí de denúncia núm. (...).

Arribats a este punt, i respecte a esta primera qüestió, hem de significar que no és possible un pronunciament exprés d'esta institució, perquè la mera disconformitat amb la resolució de data 4 de febrer del 2010, emesa per l'Ajuntament de Cullera, en l'esmentat expedient (...), no pot, per si sola, justificar la intervenció d'esta institució, ja que, en definitiva, no consta que l'interessat dins de termini i la forma escaient, açò és en el terme d'un mes a comptar des de l'endemà de la recepció de la resolució, interposara cap recurs potestatiu de reposició ni que directament impugnara davant del Jutjat Contenciós-administratiu en el termini de dos mesos.

I, en conseqüència, la resolució esdevingué ferma i consentida.

Entre les competències del Síndic de Greuges no es contempla la possibilitat de resoldre les discrepàncies o desacords que respecte a una resolució administrativa tinguen els ciutadans, ja que, en tot cas, estos tenen la possibilitat d'acudir a la via judicial o administrativa prevista en la legislació vigent.

Respecte a la segona qüestió, és a dir, la pretensió del promotor de la queixa d'anul·lar la resolució emesa perquè no li ha estat notificada en valencià, entenem que tampoc no pot prosperar, ja que ens trobem davant d'una mera irregularitat que no invalida, o siga, el defecte de forma no afecta el contingut (el fons) de la resolució emesa per l'Ajuntament, ja que en una o altra llengua cooficial, castellana o valenciana, la sanció hauria estat la mateixa. I tot això sense perjudici del principi de seguretat jurídica que s'ha de predicar de totes les actuacions administratives.

No obstant això anterior, i analitzant la qüestió de forma, considerem que l'actuació pública descrita pot no ser prou respectuosa amb els drets lingüístics de l'interessat.

Efectivament, la Constitució, després d'indicar en l'article 3 que el castellà és la llengua oficial de l'Estat, assenyala que les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes, de conformitat amb els seus respectius estatuts.

Per tant, la nostra Norma Suprema estableix que la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció. I l'article 7 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, de manera que s'instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics instal·lats en el territori autonòmic o local, l'obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües, sense que pugua prevaler l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià (en endavant LUEV), dictada com a desplegament de l'Estatut d'Autonomia, estableix en el seu article 2 que *“el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat i de la seua administració pública, de l'administració local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenguen.”*

En Conseqüència, no hi cap ha dubte que els ciutadans valencians, en les seues relacions amb els poders públics, tenen dret (un dret territorialment delimitat) a usar la llengua de la seua lliure elecció, i este dret genera en els poders públics la corresponent obligació d'adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i la Llei d'ús i ensenyament del valencià perquè, en tot cas, l'exercici de la llibertat d'opció i l'eficàcia de l'elecció realitzada estiguen plenament garantits.

La LUEV assenyala, en el seu article 10, *“En el territori de la Comunitat Valenciana tots els ciutadans tenen dret a dirigir-se i relacionar-se amb la Generalitat, els ens locals i la resta de caràcter públic, en valencià. I en el seu article 11 estableix que 1) En aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifesten, l'administració actuant haurà de*

comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, siga quina siga la llengua en què s'hagueren iniciat.”

La legislació vigent respecte al valencià, tal i com ha quedat dit, no admet cap interpretació, tot i que esta institució comprén que l'actual conjuntura de crisi econòmica generalitzada, en massa ocasions obliga els ajuntaments a destinar els seus ingressos a qüestions d'urgent i peremptòria necessitat, com ara l'atenció a servicis socials, sanitat, educació, tercera edat, dones o a obres inajornables d'infraestructures, etc

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt, formulem a l'Ajuntament de Cullera el següent **RECORDATORI** de deures legals perquè en casos com l'analitzat trameta els procediments administratius en la llengua triada pels interessats i que totes les comunicacions que els afecten els siguen dirigides en la llengua oficial triada, qualsevol que siga la llengua en què s'haguera iniciat el procediment, tenint present que la llengua triada en el procediment es manifesta pel fet que l'interessat utilitze una o altra a l'iniciar el procediment, sense que siga necessària una altra forma de comunicació de l'elecció realitzada

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana